

DESIRE®

Katherine Garbera
Najatý milenec

KATHERINE GARBERA

NAJATÝ MILENEC

PŘEKLAD

JANA VRBACKÁ

Milá čtenářko,

v červnu na Vás čekají příběhy, jejichž hrdinkami jsou úspěšné mladé ženy, které svou profesi zvládají na jedničku, ale v osobních vztazích už to taková sláva není. Ve snaze poučit se z vlastních přešlapů jsou někdy příliš křečovitě a dopouštějí se dalších chyb. Ovšem kdo nic nedělá, nic nezkaží! A tak se hrdince povídky Tajně zamilovaná nedá upřít odvaha, když svého milence požádá o ruku. V romanci Pokušení nadosah si Joa uvědomí, že její sklon vybírat si zadané a nedosažitelné protějšky pramení z jejího strachu z plnohodnotného partnerství. Iris v Najatém milenci čeká velké zpytování vlastních hodnot. Že nakonec vše dobře dopadne, o tom Vás už asi nemusím ujišťovat. Ano, někdy ke štěstí a lásce vede hodně klikatá cesta, někdy to může i bolet, ale vždycky to stojí za to.

S láskou

Váš Harlequin

Katherine Garbera

NAJATÝ MILENEC

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Her One Night Proposal

První vydání:
Harlequin Books, 2020

Překlad:
Jana Vrbacká

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2020 by Katherine Garbera
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2021

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN 978-83-276-6578-2 (EPUB)
ISBN 978-83-276-6579-9 (MOBI)
ISBN 978-83-276-6580-5 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Na oběd s rodinou se vždycky Iris Collinsová z týdenních akcí těšila nejvíc. Středeční setkání se stala tradicí v dobách, kdy přijížděla se svým dvojčetem Theou z internátní školy domů. Teď už byly obě dospělé, ale tradice se dodržovala dál. Oběd se konal v klubu v jedné z otcových výškových kancelářských budov v bostonské finanční čtvrti. Hal Collins byl jediným vlastníkem společnosti Collins Combined, zaměřené na dlouhodobé investice do akciových společností.

Iris cinkla zpráva na mobilu ve chvíli, kdy vcházela do lobby budovy. Vytáhla telefon z kapsy, aby zjistila, zda jí píše její takzvaný přítel. Přišla se s ní ale pozdravit sestra, a tak telefon zase schovala.

„Věděla jsem, že přijedeš dřív. Tak mě napadlo, že taky dorazím, abychom si mohly popovídat, než se tu objeví táta s mámou,“ spustila Thea. „Neměly jsme na sebe čas od chvíle, kdy sis vyjela na víkend s Grahamem. Jaké to bylo?“

„V pohodě,“ pokývala hlavou Iris.

„A to je všechno?“

No, kdyby měla být upřímná, moc v pohodě to nebylo. Během krátké dovolené na Bermudách ji Graham nutil, aby se v posteli víc odvážala, a skončilo to fiaskem. On se sebral a šel až do rána pít do baru a Iris zůstala sedět sama na balkoně a poslouchala šumění vln. Pokoušela se to s ním vydržet až do svatby své

kamarádky Adler Osbornové, která se měla s velkou slávou konat za deset dní. Šla jí za svědkyni a Graham ji měl doprovázet, tak by se nehodilo, aby se teď rozešli. Iris nechtěla přidávat kamarádce starosti.

Mobil jí zacinkal znovu a zadrnčely jí chytré hodinky. Koukla se, zda to jsou další zprávy od Grahama.

„No, my o vlku...“ řekla a vytáhla telefon, aby si zprávu přečetla. Thea jí nakukovala přes rameno.

Poslechni, mezi námi to nefunguje, nejlepší bude se rozejít. Věřím, že to chápeš.

„To si snad děláš legraci?“ spustila Thea. „On se s tebou rozchází textovkou!“

Iris by se ráda tvářila zaskočeně, jenže ve skutečnosti se jí ulevilo. Rychle vyfukala na klávesnici: *Jasně, chápu.*

Skvělé. Věděl jsem, že to pochopíš.

„Že pochopíš co?“

„Nic,“ odpověděla sestře Iris. Poslední téma, které měla chuť v lobby otcova mrakodrapu probírat, byl sex. Napadlo ji, jestli skutečně není nudná prudérní ženská, jak ji Graham nařkl... a nevěděla, jestli jí na jeho názoru záleží.

Thea jí telefon vytrhla a než stačila Iris zareagovat, rychle nafukala odpověď.

Jistě, v pohodě, já chci totiž od života mnohem víc, než mi ty dokážeš nabídnout.

„Theo, vrať mi ten telefon!“

Zahlédla blikající tečky, což znamenalo, že Graham píše odpověď. To by nebyl on, kdyby podobnou urážku nechal bez odezvy.

To jsem rád, protože já chci normální ženskou, ne někoho jako ty, s kým není nic než nuda. Měj se, krávo.

Thea se jí opět pokusila telefon vytrhnout, ale Iris ho udržela z jejího dosahu a ještě stačila na drzou zprávu odeslat palec nahoru.

„Proč jsi to udělala?“ spustila Iris na sestru. „Měl se mnou jít na tu svatbu. Teď budu muset vysvětlovat, proč jdu sama.“

„Co budeš muset vysvětlovat?“ ozvala se zezadu jejich matka a obě sestry objala. Corinne Collinsová, pro přátele a dámy, se kterými chodila na bridž, známá jako Coco. Měla na sobě model od Ralpha Laurena.

„Že jsem se rozešla s Grahamem.“

„Právě se s ní rozešel textovkou,“ dodala Thea. „Sprosták.“

„To je opravdu nezdvořilé. Dnes už na etiketu nikdo nedbá.“

„To je fakt,“ souhlasila Iris. „Kde je táta?“

„Přijde později,“ vysvětlila matka. „Ale varovala jsem ho, že jestli to s pozdním příchodem přežene, vezmu vás obě na společné nákupy.“

Všechny tři se tomu zasmály. Byl to rodinný vtíp, který kdysi vznikl z tátových slov, že čas jsou peníze. Maminka na to odpověděla, že čas k utrácení využívá moc ráda.

Iris šla matce a sestře v patách do restaurace v druhém patře a doutnala vzteky. Jak se jen opovážil být k ní tak hrubý? Jistě, bylo jí jasné, že mu připadala nudná... ale až takhle? Ona, Iris Collinsová, televizní guru životního stylu? Ona, která určovala trendy a byla hvězdou Instagramu?

Graham to už skutečně přehnal, když jí navrhl, aby to zkusili ve třech. Nemohl přece čekat, že bude souhlasit!

Maminka zahlédla přítelkyni z bridžového klubu a šla ji pozdravit. Iris se opět ocitla s Theou sama.

„Musíš na tu svatbu přivést nějaký úplně nový objev. Ať vidí, s kým je tu nuda! Nechápu, kde v sobě vzal tu drzost něco takového říkat!“ vztekala se Thea.

„Máš pravdu. Ale kde někoho takového vzít? Vždyť já nikoho vhodného neznám. A za deset dní stejně s nikým vztah nenavážu.“

„Počkej, popřemýšlím o tom,“ řekla Thea.

„Nemůže to být nikdo, koho znám,“ dodala Iris. Graham totiž znal většinu lidí, se kterými pracovala.

„Máš pravdu. Mohla by sis někoho najmout. Jako v tom filmu s Julií Robertsovou. To by šlo, ne?“

„Ne,“ zavrtěla hlavou Iris.

„Proč ne?“

„Musela bych se za sebe stydět, proto.“

„Nebylo by se za co stydět. Měla bys vedle sebe fešáka, až by oči přecházely, a jelikož bys za všechno platila ty, musel by se chovat podle tvých pravidel,“ namítla Thea. „Znám pár kluků, které by to mohlo zajímat.“

„Koho třeba? Pracuješ z domu a společnost ti dělájí dvě kočky,“ zavrtěla hlavou Iris. Její sestra měla velice úspěšný blog o etiketě a společenském chování. Spousta lidí toužila žít život, který viděli na instagramových fotkách, a Thea dokázala dávat skvělé tipy, kam kdy zajít, když se chtěl někdo blýsknout v dobré společnosti.

„Mám přece přátele,“ namítla Thea.

„Díky, ale ne, Theo,“ řekla. „Tohle si vyřeším sama. S Grahamem nemá smysl ztrácet čas.“

Dorazil otec a strávili příjemný čas u rodinného obědu. Iris sledovala, jak se táta s mámou drží pod stolem za ruce, a opět ji přepadl ten starý známý pocit. Ta smutná touha po něčem, co nedokázala najít. Copak toho chtěla tolik? Mít partnera, na kterého by se mohla spolehnout? Silný vztah? Bohužel to

vypadalo, že vždycky přitahovala typy, jako je Graham.

Tentokrát měla možná Thea pravdu. Mohla by si najmout nějakého krasavce, který by ji na svatbu doprovodil. Vždyť šlo pouze o čtyři dny a tři noci...

Zac Bisset Boston nesnášel, ale občas se nedalo nic dělat a realita mu překazila tréninkový plán. To pak musel opustit jachtu a vyřešit to. I když bylo takové nádherné červnové počasí jako dnes. Dokonce si na to vzal i oblek a vyleštěné boty, což byla změna oproti jeho věčným plavkám a bosým nohám. Narodil se do bohaté rodiny se spoustou privilegií a příliš mnoha předsudky, a to nebylo nic pro něj. Našel svoje útočiště na moři, na plachetnici. Byla to vášeň, které propadl už na střední škole. Pak se stal součástí britského týmu, účastníčího se Poháru Ameriky, a zůstal členem posádky několik let. Nedávno se ovšem rozhodl, že je čas sestavit si tým vlastní.

Dát dohromady posádku na Pohár Ameriky byla ovšem drahá záležitost. Klidně by si mohl říct o peníze z jejich rodinné firmy Bisset Industries. Ovšem ty peníze by dostal pod celou řadou podmínek. Jeho otec umíral touhou ho mít pod kontrolou ve firemní radě, a poslední věc, po které Zac toužil, bylo zodpovídat se Augustu Bissetovi. Nebo ještě hůř, svému bratru Loganovi. Zach si vážil své nezávislosti a rád dělal věci po svém.

Jeho možnosti byly ovšem dost omezené. Teď potřeboval nějakou velkou silnou společnost, která by jeho tým sponzorovala. Času neměl nazbyt, protože už teď by měli trénovat.

Právě odešel z jednání s telekomunikační firmou, kterou požádal o sponzorování týmu. Když dorazil do baru a objednal si sodu, začaly mu na telefon přicházet zprávy jedna za druhou. První byla od jeho nejstaršího bratra Dariena, politika, pro kterého

byla rodinná firma mimo oblast zájmů. Chtěl se se Zachem sejít na drink ještě předtím, než vypuknou svatební oslavy jejich sestřenice. Další zpráva byla od členů jeho týmu, kteří byli zvědaví, jak dopadlo jednání o sponzorství. Poslední zpráva byla od matky. Psala, že je v Nantucket u babičky a zvala ho, aby přijel co nejdříve, aby konečně měli trochu času jen pro sebe.

Třel si zátylek a neměl teď chuť ani na jednu zprávu odpovídat. Jak se dalo čekat, ozvali se mu dva nejmilejší členové jeho rodiny, což oceňoval. Logan s otcem chtěli Adleřinu svatbu bojkotovat, protože se hodlala přivdat do Williamsovic rodiny. Williamsovi byli největšími konkurenty Bisset Industries. Firmu založil muž, kterého jejich otec nenáviděl. Takže o problémy bylo postaráno.

Zach s ženichem neměl žádný problém, a tak se nabídl, že se všech akcí zúčastní. Na svatební oslavu se těšil. Dobré pití, pěkná děvčata a tanec, to měl rád. Svatebčané budou ubytováni v luxusním letovisku v Nantucket, což byla vlajková loď Williamsovic nového podniku. Ženich a jeho rodina pomalu pronikali do všech oblastí podnikání, kde měli své investice Bissetovi. Ale Zachova jediná a nejmladší sestra Mari tam minulý měsíc byla na tiskové konferenci a pěla na letovisko samou chválu.

Což zrovna Logana a otce nepotěšilo. Rodinné spory se čas od času vyostřily, a to byl jeden z důvodů, proč Zach dával přednost životu na moři a tréninku na Pohár Ameriky.

Nejdřív odpověděl svému týmu. Měli skupinu, kterou nazvali Větroplaši. Zatím to byl malý tým, jen Zach, Yancy McNeil a Dev Kellman. Všichni se pokoušeli hledat sponzory a společně pracovali na plánech na novou závodní jachtu. Závodů nevyhrávala jen zkušenost posádky, ale také aerodynamika a ovladatelnost lodi.

Zatím jsem nic nesehnal. Ještě mám jednu schůzku, a když to nevyjde, budeme to muset znovu probrat.

První se ozval Yancy.

Do háje. Já možná něco mám. Kámoška mi povídala, že zná někoho, kdo hledá dlouhodobou investici. Něco ti k tomu pošlu, aby ses na to podíval.

Do konverzace jim skočil Dev.

To já nic nového nemám. Můžu vám jedině slíbit, že až se vrátíte do Blind Faith, budou tu na vás čekat margarity s ledem.

Zach konverzaci ukončil slovy: *Dík, a těším se na info, Yancy.*

Yancy mu přeposlal informace a Zach zamával na číšníka, aby mu dolil sodu. Zvedl hlavu od telefonu a zatajil se mu dech. Do baru vcházela nádherná blondýna. Měla na sobě pouzdrové šaty s kratičkými rukávy, ve kterých vynikaly její dlouhé štíhlé paže. Byla opálená, měla pevnou postavu a vyzařovalo z ní sebevědomí a vůle. Jejich pohledy se setkaly a žena se zastavila a sotva znatelně se usmála. Oči měla modré jako moře kolem jižního ostrova Nového Zélandu. A její ústa... na ty zůstal zírat. Jako stvořená k líbání.

Natáhl si nohy pod stolem a uhnul pohledem. Zřejmě strávil příliš dlouhou dobu na moři. Jak jinak si vysvětlit, že líbání bylo první, co ho při pohledu na ni napadlo.

Slyšel, že se k němu blíží kroky. Myslel si, že mu číšník nese sodu. Jenže to byla ta žena. Zblízka voněla jako záhon letních květín na zahradě jeho matky v Hamptons. Měla přímý pohled, který se mu líbil. Nebyl žádný stydlivka a nikdy nevěděl, jak jednat

s nesmělými lidmi. Všiml si, že nebyla čistá blondýna. Její vlasy měly spíš odstín karamelu a vlnily se jí kolem ramen. Krk měla útlý a zdobil ho řetízek s drobným přívěškem ve tvaru květu.

Po obědě vyrazila Iris do baru ve městě. Hlavu měla plnou sestřina odvážného nápadu. Rozhlédla se kolem. Bylo pozdní odpoledne a měla tu sraz se svojí „zkrášlovací eskadrou“, aby společně s vizážisty probrali veškeré detaily ohledně svatby v Nantucket. Adleřinu svatbu bude přenášet televize, bude tam spousta bloggerů a zástupců společenských webů, takže musela v hledáčkách kamer a fotoaparátů vypadat dokonale za všech okolností.

V posledních pěti letech si vybudovala svoji vlastní platformu. Začínala jako asistentka Lety Veerlandové a teď už měla svou vlastní televizní show. Leta se stala hvězdou televizních reality show na konci devadesátých let. Nastavila laťku svým následovníkům, a spousta mladých tvůrců videokanálu se pokoušela napodobovat její styl a uvádět v život rady na vytvoření dokonalého společenského dojmu. Iris se od Lety naučila, že jakmile překročí práh domu, musí dokonale hrát svoji roli, i kdyby si měla jen zaskočit pro nějakou maličkost do obchodu. Kdyby ji jediný z jejích fanoušků viděl, že neladí s tím, co hlásá a co charakterizuje její značku, ztratila by veškerou důvěryhodnost.

Thea jí poslala zprávu, že jí našla doprovod na svatbu za pouhých tisíc dolarů za víkend. Iris zastrčila mobil do kabelky. Nějaký chlapík, kterého jí sestra našla, ji vůbec nezajímal.

Rozhlédla se, ale nikde svoji vizážistku ani stylistku a osobního asistenta neviděla. Zamířila tedy k jednomu z vysokých stolků vzadu v baru. V koženém křesle u vchodu uviděla vytáhlého blondáka a málem zakopla. Byl hladce oholený. Vlasy mu

padaly téměř k ramenům. Připomínal jí Vikinga... a vypadal naprosto úžasně.

Udělej mu nabídku, která se neodmítá.

Jako by v uších slyšela Theina slova. Zavrtěla hlavou ve snaze se vzpamatovat. Šílený nápad. Ani za nic.

Jenže Thea jí nasadila brouka do hlavy. Řídila vlastní multimilionový byznys. Vzpomněla si na matčinu radu, kterou dostala, když jako mediální influencerka začínala: *neboj se zaplatit lidem za práci, kterou od nich potřebuješ.*

Technicky vzato, kdyby na svatbu přišla sama, nic zlého by se nestalo. Ovšem tu svatbu měla přenášet televize. Iris se právě připravovala spustit téma „domácí bohyně“ s produktovou řadou výrobků a knihu. Celý její manažerský tým i zaměstnanci sledovali v poslední době statistiky a všem bylo jasné, že začínají stagnovat, zatímco konkurence roste. Lidé jako Scarlet O'Malleyová, dědička a influencerka na sociálních médiích, se nedávno vdala a čekala první dítě. Irisiny vrstevnice a její konkurentky přecházely z tématu nezávislé nezadané dívky ve městě na témata dokonalých hospodyněk a matek, zatímco ona přešlapovala na místě a byla s ní... nic než nuda.

Brr!

Kdyby se na veřejnosti objevila po boku někoho, jako je tenhle Viking, ohromně by to její společenské image prospělo. Měla by muže, se kterým by dobře vypadala před kamerou. Co kdyby mu to podala jako obchodní dohodu...

Zvedl hlavu a uviděl, jak na něho zírá. Mrkl na ni a usmál se. Vyrazila rovnou k němu. Kéž by si toho víc zapamatovala z toho filmu... *Neslušný návrh.* Potřebovala pro sebe získat muže, jako byl Robert Redford. Nebo se stát ženskou obdobou Richarda Gera a on by byl něco jako *Pretty Woman*.

Klíčem ke všemu byla sebedůvěra. Sebedůvěru

měla. Copak nedokázala přesvědčit rodiče, aby jí dovolili spustit vlastní kanál na Youtube, když jí bylo čtrnáct?

„Ahoj,“ pozdravila. Rozhodla se ho okouzlit tak, až mu půjde hlava kolem.

„Ahoj. Nechceš si přisednout?“ zeptal se.

Zadívala se na hodinky. Zbývalo jí nějakých patnáct minut, než bude muset zavolat svůj tým. A Thein nápad jí ne a ne jít z hlavy. Ale vážně, pokud se jí to má podařit, musí na to přestat myslet jako na Thein nápad.

„Ráda, ale jen pokud mi dovolíš, abych ti koupila drink,“ odvětila.

„Krásné dámě nedokážu nic odmítnout,“ řekl, postavil se a nabídl jí židli.

„Opravdu?“ opáčila.

„No jistě.“

„A nikdy jsi toho nelitoval?“ zeptala se. Tenhle muž se zdál odvážný, úplně jako ten Viking, kterého jí připomínal. Bylo jí ale jasné, že třeba vidí jen to, co si vidět přeje, a skutečnost může být jiná.

„Nikdy. Sice to někdy dopadlo jinak, než jsem si představoval, ale to je život, ne?“

„Tvůj možná. To já vždycky postupuju podle nějakého plánu,“ řekla a nespouštěla z něho oči. Sledovala jeho reakci. Copak opravdu hodlala provést Thein plán?

Ano. Přesně tak.

„To já nikdy nic příliš neplánuju,“ odpověděl.

„A jak to funguje?“

„Jdu tam, kam mě zanesе vítr.“

„Vítr?“

„Jsem námořník a dělám závodní jachting,“ vysvětlil.

Ha, napadlo ji, takže je to skutečně Viking.

„Účastníš se Poháru Ameriky?“ zeptala se. O jachtingu toho moc nevěděla.

„Přesně tak. Zrovna dávám dohromady posádku a hledám investora na příští čtyři roky,“ prozradil jí.

Takže potřeboval investory...

„Proč se na to ptáš?“ zeptal se.

Zhluboka se nadechla. Pokud se tedy rozhodla to udělat, nikoho lepšího než tohohle muže už nenajde. Vypadal skvěle, potřeboval investora a navíc se jí líbil. „Potřebuju jednu laskavost,“ pronesla rozhodně.

Zvedl tázavě obočí. „A může ji pro tebe udělat úplně neznámý člověk?“

Všimla si hromádky dokumentů na stole před ním. Poznala v nich nabídku, jakou většinou připravuje někdo, kdo hledá investora pro svůj produkt. Rychle uhnula pohledem, protože Viking se posadil zpříma a papíry před sebou zvedl, srovnal a položil lícem dolů.

„Omlouvám se, nechtěla jsem být zvědavá,“ omluvila se.

„Nic se neděje. Ale povídalaš, že potřebuješ laskavost. Což ve mně probudilo zvědavost. Prosím, posaď se a pověz mi o tom,“ vyzval ji.

Posadila se, polkla a zhluboka se nadechla. Muse-la si dávat pozor. Obvinění ze sexuálního obtěžování hrozilo jak mužům, tak ženám naprosto stejně. Nechtěla, aby to pochopil tak, že po něm chce... jisté služby.

„Udělám ti nabídku, která se neodmítá,“ řekla. Takhle nějak to řekl Robert Redford, nebo ne?

„Co jsi zač, nějaká ženská verze Kmotra?“

„Ne. Jen se pokouším povědět, že potřebuju na víkend pánský doprovod, a pokud je to, co máš před sebou, nabídka pro investora, tak potom ty potřebuješ peníze. Teď jsem z toho udělala pěkný zmatek.“